

Vårvintersång 424

1. Utan Gud man tänker att
livet skall bli fritt och glatt,
när man är sin egen lag,
bara lever för idag.

2. Eget ansvar inför Gud,
ljuset från hans goda bud,
allt får blekna och till slut
suddas det ur själen ut.

3. Sen blir livets krydda besk.
Tomhetens och tvivlens träsk
ligger oundvikligt där.
Utan väg och mål det är.

4. Den, som denna nöd förstår
och ser mänskan som där står,
måste be till Gud om nåd
att här ge ett riktigt råd:

5. ”Här finns inget annat än
ropa emot himmelen:
'Fader, lyft och led mig, bär
dit där livet äkta är.”

6. Och, förunderligt att se,
Fadern ropet väntade,
öppnar nu sin stängda dörr
in till vänskapen som förr.

Christian Braw

Melodi: Sv. ps. 112 Världens Frälsare ... eller alternativ melodi 2,
16, 41